

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2009.539

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM 1,4

Beschikking van 26 januari 2010 zoals bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met nummer 539.2009 van:

[],
wonende te [],
klager,
tegen:

1. [],
2. [],
3. [],
gerechtsdeurwaarders te [],
beklaagden,
gemachtigde [].

Ontstaan en verloop van de procedure

Bij brief van 31 augustus 2009, ingekomen op 3 september 2009, heeft klager een klacht ingediend tegen (het kantoor van) beklagden, hierna de gerechtsdeurwaarders. De gerechtsdeurwaarders hebben bij brief van 8 oktober 2009, ingekomen op 12 oktober 2009 een verweerschrift ingediend. De klacht is behandeld ter openbare terechtzitting van 15 december 2009. Klager en de gemachtigde van de gerechtsdeurwaarders zijn verschenen. Klager heeft een pleitnota overgelegd. Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt. De uitspraak is bepaald op 26 januari 2010.

1. De feiten

- a) Het kantoor van de gerechtsdeurwaarders is door het Landelijk bureau inning onderhoudsbijdragen belast met de invordering van zogenaamde LBIO kosten.
- b) De gerechtsdeurwaarder heeft een collega gerechtsdeurwaarder verzocht de titel aan klager te betekenen. De betekening is gedaan bij exploit van 27 november 2008, zij het op een adres waar klager niet meer woonachtig was.
- c) Na betekening op het onjuiste adres is op 21 januari 2009 door de gerechtsdeurwaarders ten laste van klager executoriaal derdenbeslag gelegd op een bankrekening.
- d) Na daartoe door klager gemaakt bezwaar hebben de gerechtsdeurwaarders bij brief van 3 februari 2009 onder meer bevestigd dat de beschikking aan een verkeerd adres was betekend, daarvoor hun verontschuldigen aangeboden en ervoor gezorgd

dat het beslag op de rekening zou worden opgeheven. De kosten daarvan zouden worden tegengeboekt en de door de bank in rekening gebrachte kosten zouden aan klager worden vergoed.

e) De gerechtsdeurwaarders hebben vervolgens de beschikking aan klager betekend op het juiste adres en op 24 juli 2009 opnieuw beslag ten laste van klager gelegd.

2. De klacht

Klager verwijt de gerechtsdeurwaarders dat zij:

- een onjuist adres te hebben gebruikt voor betekenen van de beschikking;
- een onjuiste procedure hebben aangehouden bij het leggen van beslag;
- voor onjuiste bedragen beslag hebben gelegd;
- onjuist hebben gereageerd door mede te delen dat er geen schade kan zijn geleden door de betekening aan het oude adres;
- als reden voor het leggen van beslag hebben verwezen naar een convenant terwijl in het convenant de geschillen zijn bijgelegd;
- zich door de opdrachtgever zonder enige controle hebben laten leiden;
- het proces-verbaal van het laatst gelegde beslag niet binnen de daarvoor geldende termijn aan klager hebben betekend.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarders

3.1 De gerechtsdeurwaarders hebben erkend dat aan een verkeerd adres een exploit is betekend. Na de foutieve betekening is beslag gelegd. Dat beslag is echter opgeheven en de kosten daarvan zijn tegengeboekt. Ook de door de bank aan klager in rekening gebrachte kosten voor het beslag zijn vergoed. Voor hen was daarmee de zaak opgelost. Het ontgaat de gerechtsdeurwaarders hoe de volledige privé omgeving van klager op de hoogte is geraakt van de foutieve betekening.

3.2 Nadien is wel aan het juiste adres betekend en toen volledige betaling uitbleef is opnieuw beslag gelegd. In het beslag waren abusievelijk onjuiste bedragen opgenomen waarvoor excuses is gemaakt. Het beslag heeft geen doel getroffen. De gerechtsdeurwaarders hadden uitdrukkelijke opdracht om op basis van de beschikking beslag te leggen.

3.3 Klager voert wel aan schade te hebben geleden maar heeft niet nader onderbouwd waaruit de schade bestaat. De gerechtsdeurwaarders hebben de schade daarom betwist. Na de foutieve betekening is overigens niet over schade gerept. Het convenant maakt deel uit van de beschikking van de rechtbank en in dit convenant is de kinderalimentatie opgenomen. Het LBIO is een professionele instelling zodat de gerechtsdeurwaarders geen reden hadden te twifelen aan de juistheid van de door het LBIO opgegeven gegevens.

3.4 Het proces-verbaal van beslag is later dan na acht dagen aan klager betekend. Dit leidt niet tot nietigheid van het beslag. Bovendien is het proces-verbaal betekend door een andere gerechtsdeurwaarder zodat dit verwijt hen niet treft, aldus de gerechtsdeurwaarders.

4. De beoordeling van de klacht

4.1 Alvorens tot beoordeling van de klacht over te gaan, wordt overwogen dat op grond van het bepaalde in artikel 34, eerste lid van de Gerechtsdeurwaarderswet slechts gerechtsdeurwaarders (waarnemend gerechtsdeurwaarders en kandidaat-gerechtsdeurwaarders inbegrepen) aan tuchtrechtspraak zijn onderworpen. Het Gerechtsdeurwaarderskantoor [] kan niet worden aangemerkt als beklagde. De aan het kantoor te [] verbonden gerechtsdeurwaarders hebben zich opgeworpen als beklagden en worden als zodanig aangemerkt. Hiermee is in de aanhef van deze beschikking al rekening is gehouden.

4.2 Onderzocht dient te worden of de gerechtsdeurwaarders hebben gehandeld in strijd met het bepaalde in artikel 34 van de Gerechtsdeurwaarderswet.

4.3 Naar uit het verweer van de gerechtsdeurwaarders blijkt zijn op het kantoor fouten gemaakt waarvoor zij verantwoordelijk zijn. Door een vergissing van een medewerker is de beslagleggende gerechtsdeurwaarder verkeerd geïnstrueerd over het adres van klager en is er voor een verkeerd bedrag beslag gelegd. Niet gebleken is echter dat deze fouten het gevolg zijn van grote onzorgvuldigheden of van structurele fouten in de organisatie. Fouten zoals die hier zijn gemaakt moeten worden vermeden, maar gelet op het kennelijk incidentele karakter kan worden volstaan met de opmerking dat sprake is geweest van slordigheden die in een goed georganiseerd kantoor niet behoren voor te komen. De gerechtsdeurwaarders hebben inmiddels excuses aangeboden, die door klager zijn aanvaard. Zijn directe schade is ook vergoed. Er kan derhalve van worden uitgegaan dat de gerechtsdeurwaarders zich bewust zijn van het voorgaande.

4.4 De Kamer acht de klacht gegrond, maar ziet geen aanleiding tot het opleggen van een maatregel.

BESLISSING

De Kamer voor gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klacht gegrond;
- ziet van het opleggen van een maatregel af.

Aldus gegeven door mr. A.W.J. Ros, plaatsvervangend-voorzitter, mr. A.C.A. Wildenburg en M.J.-M.L. Baudoin (plaatsvervangend) leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 26 januari 2010 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.